

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 408/2026
08.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Дарка Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К бр.31/2024 од 07.10.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.638/25 од 16.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 08. априла 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К бр.31/2024 од 07.10.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.638/25 од 16.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К бр.31/2024 од 07.10.2025. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. Кривичног законика, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, те због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, након чега је окривљени применом одредаба члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца.

Истом пресудом, на основу члана 87, 246. став 8. и 246а став 5. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – опојне дроге и осталих предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 261. и 264. ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, након правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.638/25 од 16.12.2025. године, усвајањем жалбе окривљеног АА и делимичним усвајањем жалбе његовог браниоца – адвоката Дарка Петровића, пресуда Основног суда у Јагодини К бр.31/2024 од 07.10.2025. године преиначена је у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеном за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. Кривичног законика утврђена казна затвора у трајању од десет месеци, а за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ казна затвора у трајању од два месеца, након чега је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 11 месеци.

Истовремено је одређено да ће се ова казна извршити у просторијама у којима окривљени станује, без примене електронског надзора, који окривљени не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом које уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док су жалбе браниоца окривљеног у преосталом делу и жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Јагодини одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Дарко Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно одлучивање, или да преиначи побијане пресуде, тако што ће ослободити окривљеног од оптужбе.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитим доказима, и то на исказу - одбрани коју је окривљени дао у присуству браниоца по службеној дужности, који је постављен од стране полиције, а која према ставу браниоца није валидна и није смела да се користи као доказ имајући у виду одредбе члана 68. тачка 3) и 4) ЗКП и члана 76. ЗКП, јер је браниоца по службеној дужности окривљеном морао поставити решењем јавни тужилац или председник суда, а не полиција.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Одредба члана 76. ЗКП регулише постављање браниоца по службеној дужности у случајевима када је кривични поступак већ покренут, док у ситуацији када се саслушање окривљеног спороводи у полицији у присуству браниоца, на основу члана 289. став 4. ЗКП, тада полиција окривљеном поставља браниоца по службеној дужности у случају да окривљени, након што је поучен о праву на браниоца, изјави да неће ангажовати изабраног браниоца и да је сагласан да своју одбрану изнесе у присуству браниоца по службеној дужности.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да из записника о саслушању окривљеног АА, сачињеном у МУП- у РС, ПУ Јагодина, од 15.11.2023. године, произилази да је о саслушању окривљеног у смислу члана 289. став 3. ЗКП обавештен јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Јагодини, који је саслушање окривљеног поверио полицији, да је окривљени поучен о својим правима из члана 68. ЗКП, да му је пре саслушања омогућен поверљив разговор са браниоцем који му је постављен по службеној дужности – адвокатом Марком Милићем, да је окривљени изјавио да је сагласан да своју одбрану да у његовом присуству, те да су и окривљени и његов бранилац прочитали записник и изјавили да немају примедби, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног – да наведени записник о саслушању окривљеног представља незаконит доказ, обзиром да је окривљени саслушан у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

У вези са истом битном повредом одредаба кривичног поступка, бранилац у поднетом захтеву, као незаконит доказ, означава записник о претресању стана и других просторија и потврду о привремено одузетим предметима од окривљеног, при чему се према ставу браниоца незаконитост ових доказа огледа у чињеници да је претрес стана обављен без присисуства два сведока.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује неоснованим, обзиром да из записника о претресању стана и других просторија Кпп. Пов.71/23 од 28.08. 2023. године у улици ... број ..., у ..., које користи осумњичени ББ, а на којој адреси је окривљени АА имао пријављено пребивалиште, произилази да је претресање извршено на основу члана 157. став 4. и члана 158. став 3. ЗКП, обзиром да је у смислу члана 156. став 1. ЗКП наредба судије за претходни поступак Вишег суда у Јагодини од 28.08.2023. године пре почетка претресања предата ББ, који је изјавио да не захтева присуство адвоката, те да су претресању стана и других просторија присуствовали пунолетни грађани као сведоци, и то ВВ и ГГ, па како су наведени записник, у коме су наведени и предмети који су том приликом пронађени у стану, без примедби потписали, поред овлашћеног службеног лица и записничара, сви који су присуствовали претресању, а потврду о привремено одузетим предметима окривљени АА, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости да наведени записник и потврда о привремено одузетим предметима представљају незаконите доказе.

Из наведених разлога, налазећи да правноснажна пресуда није донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни суд

је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Петровића одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**